

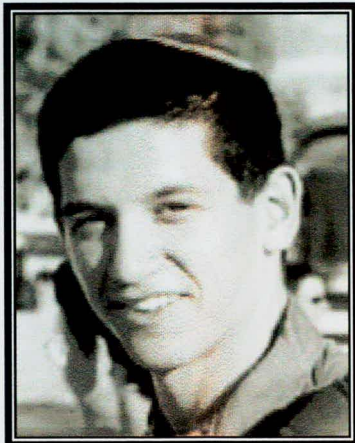

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון נדב אלעד ז"ל

בן ארלט-דינה ודוד

נולד בקנדה

בתאריך ל' בתשרי תשמ"ב, 28/10/1981

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 2000

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל בתאונת דרכים צבאית

בתאריך י"ח באב תשס"א, 7/8/2001

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 6 שורה: 8 קבר: 2

הותיר אחריו הורים ושלוש אחיות

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן ארלט-דינה ודוד. נולד ביום ל' בתשרי תשמ"ב (28.10.1981) בקנדה. נדב נולד בבית-החולים היהודי במונטריאול, בעת שליחות חינוכית אליה יצאה המשפחה: אבא, אמא, תמר וחוי. הברית של נדב היתה שמחה גדולה לקהילת השליחים בכלל, ולאביו בפרט - שחיכה לו שנים רבות ועתה הסתובב בחיוך מאוזן לאוזן, מתגאה בבנו. ילד כחול עיניים, מתולתל ובהיר שיער. מהרגע הראשון הופך החיוך לסימן ההיכר שלו, כמו גם השובבות והיותו חברותי במיוחד. כל השכנים והחברים מתאהבים בו מיד.

נדב, "ילד של טיולים", כבר בבטן של אמא עשה טיולי קמפינג מחוץ לחוף בארצות-הברית: מהאוקיינוס האטלנטי במזרח ועד לאוקיינוס השקט במערב. בגיל שנתיים הוא מטייל לנוו אינגלנד, בוסטון וקייפ קוד. נדב מתעקש לקחת תמיד חלק בפעילות המשפחתית, ובעצם - הקטנצ'יק כבר רוצה להיות גדול.

כשנדב בן שלוש, המשפחה חוזרת ארצה ומתיישבת בשכונת רמות בירושלים. נדב נכנס לגן, והוא חברותי ואהוב על כולם. בגן מתגלה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הכשרון התיאטרלי של נדב, גיבור ההצגה 'יוסף וכתונת הפסים'. גם בארץ ממשיך נדב ליהנות מטיולי המשפחה לכינרת ולגליל, ומחכה לקיץ כדי לדוג עם אבא בכינרת.

ברמות נולדת האחות הקטנה במשפחה, רות. מרגע שנדב מגלה שאמא בהריון, הוא מפעיל מכבש רציני כדי שייצא בן. ביום הלידה הוא מסרב לקבל את בשורת הולדתה של אחות וכמעט עוזב את הבית, אבל תוך זמן קצר מאוד הופך לאח גאה, מגונן ואוהב.

המשפחה עוברת מרמות לגבעת המבתר ונדב בן ה-6 נכנס לבית-הספר היסודי 'פרדס', שם ילמד עד סוף כיתה ח'. הוא תלמיד טוב, אהוב על המורים, מנהיג טבעי כבר אז. הוא מתגלה כבעל נטייה הומניסטית - אוהב במיוחד ספרות, תנ"ך, היסטוריה, גיאוגרפיה ומחשבת ישראל.

בכיתה ד' הוא מצטרף לסניף 'בני-עקיבא' שונר"א שבשכונה. הוא אוהב מאוד את הפעילות התנועתית, בולט כאחד החבר'ה המרכזיים בשבט 'שלם', ומכונה בפי חבריו "ילד ואדי". נדב משתתף בהתלהבות במסעות ובמחנות-הקיץ של התנועה.

בכיתה ח' חוגג נדב את בר-המצווה שלו בשבת פרשת נח. על-מנת לשמח את שני הסבים, מחליט נדב לקרוא את הפרשה בנוסח ספרד ואת ההפטרה בנוסח אשכנז. בסוף כיתה ח', בסיום בית-הספר היסודי, הוא מכבב בתפקיד השמש במחזה 'בוסתן ספרדי'. מאותו הרגע יחלום תמיד לראות את ההצגה...

עם סיום חוויית בית-הספר היסודי מתלבט נדב מאוד לאיזה תיכון ילך, ולבסוף מחליט ללכת לישיבה התיכונית 'נווה שמואל' באפרת, יחד עם כמה מחבריו לכתה.

בתקופה זו נדב מפתח מאוד את העצמאות שלו, אבל למרות שבמשך השבוע כולו הוא שוהה רחוק מהבית, הוא נשאר בקשרים קרובים וחמים מאוד עם כל אחד במשפחה.

חג הפורים האחרון שלו באפרת, בכיתה י"ב, לעולם לא ישכח: נדב מלהיב את חבריו בעשיית סרט שבו ישתתפו דמויות מפורסמות. הוא מראיין את שחקני קבוצת הכדורסל 'הפועל ירושלים', מראיין את אהוד ברק בכנסת - והסרט נוחל הצלחה. באותה תקופה, מסתבר לכל הסובבים את נדב שהוא ניחן בכשרון חיקוי טבעי: יהורם גאון, שמעון פרס, רפול, אריק

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שרון, אמנון יצחק ורבים אחרים - הופכים למסמר הערב בסעודות ליל-שבת ובערבים עם החברה.

נדב מנצל את הזמן בישיבה לטיולים, לקריאת שירה וסיפורת עברית, להתנדבות בחליבת בוקר ברפת של קיבוץ מגדל עוז - דבר שתמיד יחלום לחזור אליו... ובין לבין, עושה גם בגרויות. כבר בתקופה זו נדב מתאפיין בהתעניינות גבוהה בכל הנעשה בארץ בתחום הציבורי. כל מי שמכיר אותו זכה לשמוע ממנו פעם או פעמיים, לפחות, נאומים חוצבי להבות על-אודות המצב בארץ והדרך לשפרו. נדב הוא אידיאליסט אמיתי.

במקביל ללימודים, שמצריכים שעות רבות והתמדה, נדב מתלבט בין הדרכה ב'בני עקיבא' לבין שירה בצוות הווי 'בני עקיבא' ירושלים. אחרי התלבטויות ובתמיכת מוריו בישיבה, הוא מחליט ללכת לצוות ההווי, דבר שדורש ממנו לא מעט השקעה. הוא הולך לחזרות בשמחה, ובהופעות בולט בקול הבס שלו ובעמידת-במה מרשימה, שבאה לו בטבעיות. באותה עת נדב מתחיל לנגן בגיטרה, ולהלחין אקורדים יותר ויותר מורכבים לשירים שונים. לכל ערב נחמד שהחברה עושים, הוא מביא את הגיטרה, וזו הופכת למרכז העניינים. למרות שנדב לא מדריך, הוא מוצא את הזמן והדרך להמשיך ולהיות חלק אינטגרלי מפעילות הסניף והשבט.

לקראת סיום התיכון נדב מתחיל בריצות ברחבי אפרת כהכנה לצבא. הוא מתלבט בין שנה י"ג בחברה להגנת הטבע (לשם התקבל) לבין ישיבת השילוב של הקיבוץ הדתי במעלה גלבוע. לאחר התייעצויות רבות הוא בוחר ללכת לישיבה, מתוך רצון, כאדם דתי, להתבגר ולהעמיק בתרבותו לפני ההשתלבות וההתמודדות עם הצבא.

נדב לומד שנה בישיבת השילוב של הקיבוץ הדתי במעלה גלבוע. הימים האלה הם ימים יפים במיוחד עבור נדב: הוא נהנה להתעמק, סוף-סוף, רק במה שמעניין אותו. נפשו נקשרת בלימוד ובמוריו הרבנים. הוא לומד גמרא, כתבי הרב קוק והנזיר, תנ"ך - ובסוף השנה הוא כותב מאמר בביטאון הישיבה בנושא 'קדושת תרח', אבי אברהם, רעיון ייחודי לו. נדב גם מתענג באותה שנה על מרחבי הגלבוע, מטייל בעמק בית שאן, עמק יזרעאל והגליל התחתון. הוא מכיר חברים חדשים מהקיבוצים ומהמושבים בסביבה, רץ עם חבריו במסלול סביב הקיבוץ ומכין עצמו לצבא.

בט"ו בשבט של אותה שנה, לאושרו הגדול של נדב, שחיכה וציפה (תמיד מעורב בענייני הלב של האחיות), מתחתנים יוסי ותמר אחותו. נדב מנחה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

את טקס הנישואין, ומאותו רגע ואילך לא יפסיק להזכיר, כבדרך-אגב, כמה חשוב לו להיות דוד וכמה הוא אוהב ילדים...

חודש לפני הגיוס לצבא, נדב יוצא לטייל בירדן עם שני חבריו הטובים: יונתן בן-דוד ויונתן קראוס. טיוליהם בפטרה, נחל ארנון והר נבו הם חוויה בלתי נשכחת עבור נדב, שלא מפסיק לצלם, להתיידד עם המקומיים וילדיהם בחאפלות, ואפילו בחתונה. מהר נבו הוא מתקשר לאמא ואבא השוהים בחופשה במטולה, ומפתיע אותם בשיחה מלאת ריגושים וחוויות, מעברו השני של הירדן. בתקופת שירותו הצבאי עוד עתיד נדב לדפדף לעתים קרובות באלבום התמונות מירדן, שסידר והשקיע בו, ויתגעגע לנופים ולמרחבים שראה שם. הוא שב ומספר בצער ובתחושת החמצה על ספר-תמונות שקנה למשפחה בירדן, ושכח במעבר הגבול. את הספר, שנמצא באורח פלא, קיבלה המשפחה בסוף השבעה. מתנה אחרונה מנדב.

בחודש אוגוסט 2000 מתגייס נדב לצה"ל. הוא עובר אמנם סדרת גיבושים ליחידות שונות, אך מבקש רק דבר אחד - צנחנים. ואכן הוא הגיע לפלחה"ן צנחנים, 'צוות יריב'. הוא מצטיין בגיבוש, ומגיע בין עשרת הראשונים מתוך 410 חיילים. מההתחלה נדב מתאפיין בישירות ובכנות, תכונות שהופכות אותו באופן טבעי לדובר הצוות, בשיחות סגורות בין החברה וגם בשיחות מול המפקדים. התמדה במשימה, איכפתיות, דאגה לצוות, ביקורת עצמית, מנהיגות, שאיפה למצוינות, התנדבות, חברות ואמונה דתית - כל אלה באים לידי ביטוי בהתנהגותו היומיומית של נדב.

במהלך הטירונות בסנור, נפוצה השמועה בדבר קולו וכשרון החיקוי של נדב, ומפקדי הגדוד מבקשים ממנו לחבר להם המנון. נדב מתחבב ומוערך על-ידי מפקדי צוותים אחרים, ומנהל איתם שיחות אל תוך הלילה.

באותו קיץ, מתחתנים אבינועם וחוי אחותו. נדב, שכל-כך חיכה לחתונה זו, בולט בחולצת תכלת רטובה מזיעה, ומדי פעם מרים את חוי בזרועותיו ומסתובב איתה בשובבות. כהרגלו, מפליא הוא בקולו העבה ובחיקוייו, כשהמשפחה מופיעה בסיום הערב.

האימונים עוברים לשלב קשה יותר באימון המתקדם. בתחילה נדב מתקשה בהסתגלות לשטח, אך מהר מאוד לומד להתרגל ואף ליהנות. קורס הצניחה של הצוות נדחה מספר פעמים עקב הקפצות חוזרות ונשנות לפעילות מבצעית. לבסוף מגיע נדב לתל נוף ומתחיל את הקורס.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

חווית הצניחה הראשונה מהנה במיוחד עבורו. בסיום הקורס, נדב מתגאה לענוד את כנפי הצניחה של אביו, משנת 1967.

נדב מגיע עם הצוות לפעילות מבצעית בכרמי צור, אשר במהלכה הוא מקבל משימות פיקוד על חבריו לצוות. בתקופה זו מביא נדב את הגיטרה לצבא ומנגן לחבריה בזמנו הפנוי. גם אהבתו לארץ באה לידי ביטוי, בסקירות היסטוריות שהוא מעביר לחבריה בעת שהותם באזור גוש עציון, כמו-גם בחידון ידיעת הארץ החטיבתי, שהוא מסיים אותו במקום השלישי והוא אמור לעלות לחידון הפיקודי.

בשבתות שבהן הוא נשאר בבסיס, מבלה נדב את תפילות השבת והארוחות אצל משפחות בכרמי צור, אליהן נקשר מאוד, ומדי פעם משדך בין ובין חבריו לצוות. את מוצאי-השבתות ויציאות הקו, נדב מבלה בעיקר עם החברים והחברות. הפלאפון לא מפסיק לצלצל, ונדב מצליח להיפגש עם כולם ותמיד מפתיע בדאגה האמיתית שלו לכל אחד ואחד: חבילה לחבר שלא יצא שבת, פרחים למי שמתלוננת שמעולם לא קיבלה... נדב הוא חברה'מן, איכפתניק אמיתי, חבר של ממש. לכולם, ובמיוחד לבנות, קשה לעמוד מול היופי, הצחוק, הקסם, הניצוץ של נדב.

מפקדיו הישירים של נדב מייעדים אותו לצאת לקורס קצינים עם סיום המסלול. בשיחות ארוכות עימם, ועם המשפחה והחברים, נדב נוטה להכריע לכיוון קצונה, אלא שמתנה זאת בכך שיחזור ללמוד בישיבה במעלה גלבוע למשך כמה חודשים עם סיום המסלול, ורק אז ישוב לקצונה בצבא. מפקדו, רס"ן אסף מספר: "נדב הצטרף לפני שנה למשפחת החבלה, ומיד כשלמדנו להכיר אותו, התאהבנו בו, בחיוך שלא מש מפניו גם ברגעים הקשים, ברצון לתת מבלי לבקש דבר. זכיתי להכיר את נדב לראשונה בתעסוקה מבצעית. אני זוכר את ארשת הפנים הרצינית שלו כאשר נבחר להיות מפקד המשימה. נדב ידע כי זו אחריות כבדה, אך לפי הברק בעיניו ידעתי אני כי זהו שלב נוסף בהגשמתו העצמית. נדב פיקד על חבריו במספר משימות וידע לשלב בין מפקד לחבר. בכל פעם ששוחחנו היה נדב שקול וענייני מאוד. בלבי ידעתי, שנדב עוד יהיה מפקד צוות ואף מעבר לכך."

ביום י"ח במנחם אב תשס"א (7.8.2001) נפל נדב בעת מילוי תפקידו. בעת שהות הצוות בקו כרמי צור, רגע לפני שעלה לשמירה, התנדב נדב לאבטח נסיעה קצרה למפקדת הגדוד בחברון. רכב מקומי התנגש בגיף, ונדב נהרג. בן עשרים היה בנופלו. לאחר מותו הועלה לדרגת סמ"ר. נדב הובא

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

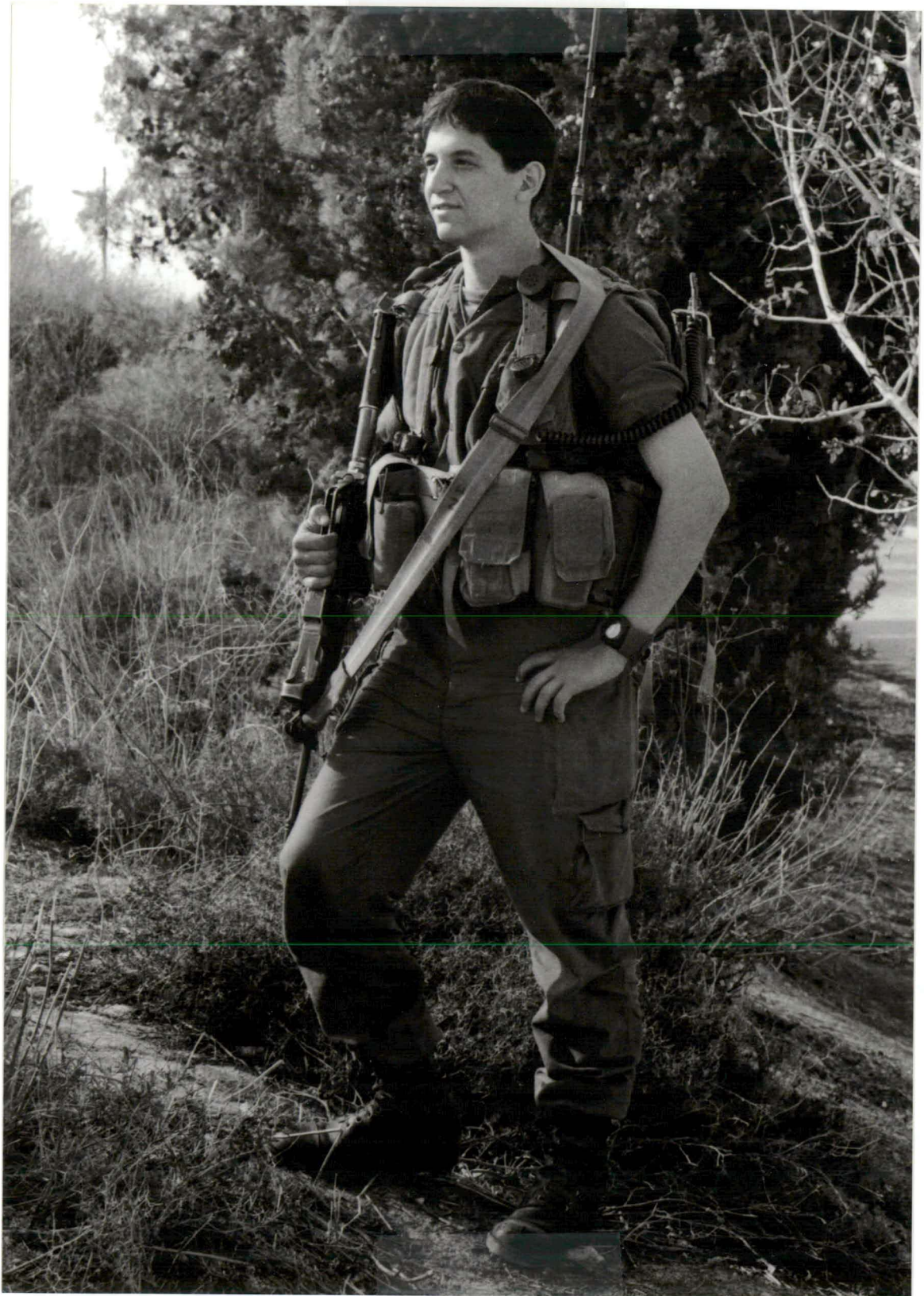
למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים ושלוש אחיות.

ספד לנדב הרב הראשי לצה"ל, תא"ל ישראל וייס: "השאלה, יקירי, זו שזועקת מגרוני, אינה אלא - למה, ריבונו של עולם? למה כל-כך פתאום עלה המוות בחלונכם? למה נדב, שביקש להמשיך ולהתנדב, חדל? למה, ריבונו של עולם, לא איפשרת לנו להמשיך ולהתבשם מאורו, מריחו, מחיוניותו, מחיוכו, מחיו? למה מי שביקש לתרום, ולהרים, ולהקרין, ולדאוג, ולהקריב, ולהנהיג, ולהוביל, לא יעשה זאת שוב? כמה עצוב ונורא וקשה לקלוט כי קרה, כי נדום הוא כך לפתע... נדב, יקירי, אתה שידעת להשריש את שורשך, להקרין את הקרנתך, להשפיע את השפעתך, בוא עכשיו, עלה אל כסאו של הקדוש-ברוך-הוא, תזעזע אותו, תזעזע אותו ותאמר לו - ריבונו של עולם, די. די לצרות של המשפחה, של הצבא, של העם, של המדינה הזאת..."

חברי הצוות של נדב כותבים: "נדב, היית הלב של הצוות, הדובר... ועכשיו דממה. כואב שנקטפת כמו פרח שמור בשיא פריחתו, אך חשוב שתדע שהנר בלבנו יבער תמיד. נדב, אנחנו נזכור, נזכור ולא נשכח איך היית לנו לאח, חבר ודוגמה למופת. עלית לשמיים להיות עוד צבע בקשת, להיות המלאך שישמור עלינו מלמעלה, כדי שנמשיך בדרך שהתחלנו יחד, שלא ניפול כשאתה לא לידנו מחזיק לנו את היד. אנחנו נמשיך לתפקד כצוות, כמו שתמיד רצית וחלמת, ואתה - אנחנו בטוחים - תלווה אותנו בכל רגע ורגע, ברגעים הקשים, הקלים והמצחיקים, תמשיך לחייך ולשמור עלינו מלמעלה, ותזכור שאנו תמיד כאן בשביל המשפחה, ובשבילך נדב."

מח"ט הצנחנים, אל"ם אביב, אמר בטקס גילוי המצבה, במלאות שלושים למות נדב: "נדב ביומיום שלו, במעשיו, עשה את מה ששמו גזר עליו - להתנדב יום יום. הוא אפילו, בתבונתו, עשה את זה עם חיוך, בחצי זווית, ובפה מלא. ואנחנו, שנמצאים כאן היום במעמד של גילוי המצבה שלו, נמצאים כאן במעמד של גילוי מחודש של אותו ערך שעליו אנחנו מנסים לחנך דורות של לוחמים. ערך ההתנדבות..."

הסטנדאפיסט נפל

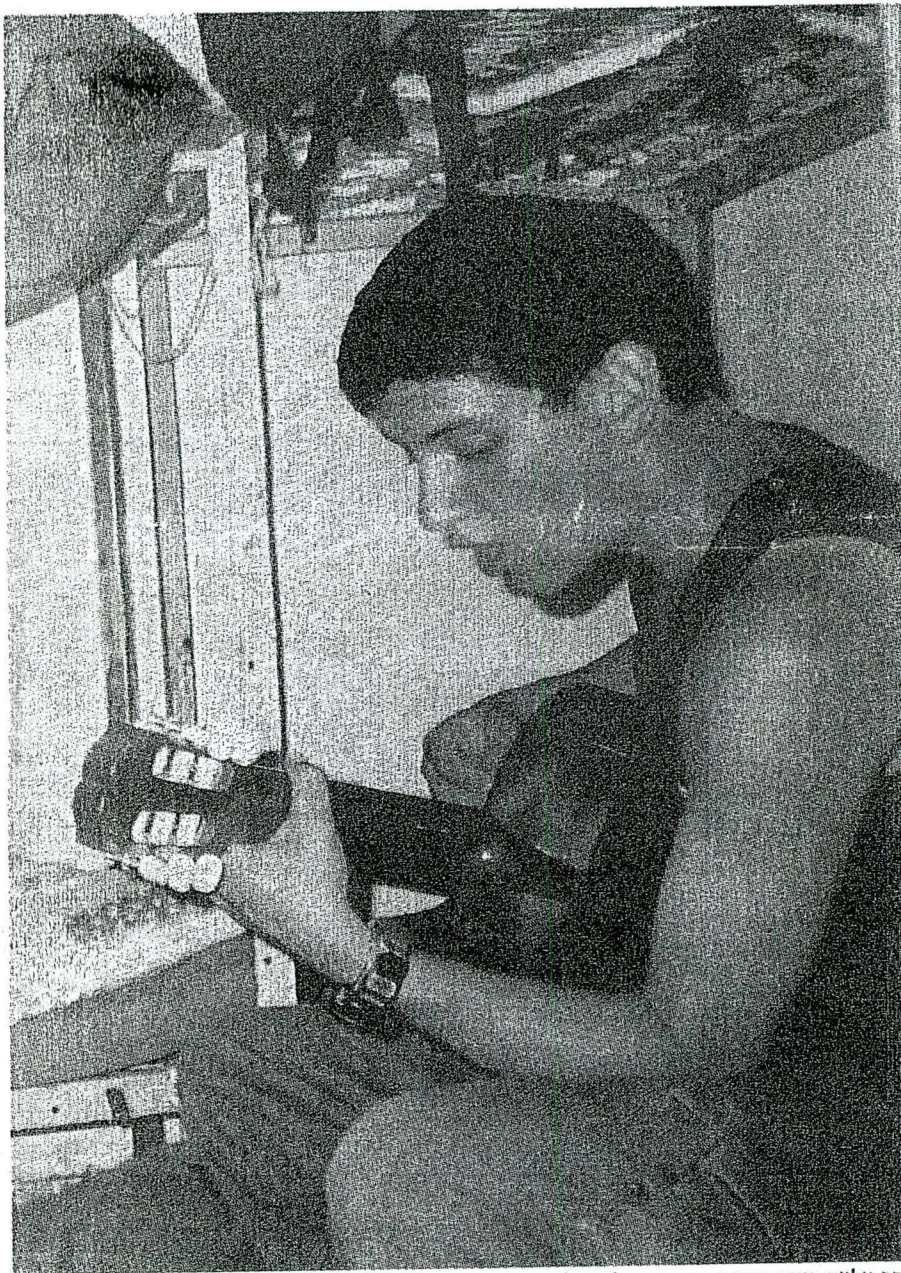
בשולי החדשות של יום חמישי שעבר דווח על "צעיר ישראלי שנהרג בתאונה". נדב אלעד (20), סמ"ר בחה"ן צנחנים, הניח אחריו הורים ושלוש אחיות והמון חברים שמסרבים להאמין. "מגיל קטן הוא אמר שהוא ימות בצבא. הוא היה חולם בלילה שהוא ימות בלבנון"

נאוה צוריאלי

על הגג של בית משפחת אלעד נפרסה השבוע רשת צל שחורה לאבלים. נדב (20), בן יחיד בין שלוש אחיות, נהרג בשבוע שעבר בצומת בית הנון בחברון, לאחר שרכב פלסטייני התנגש בג'יפ הסופה שאבטח. חברו, רביר גרינוולד, שנהג ברכב, נפצע באורח בינוני. עדיין לא ברור אם מדובר בפיגוע או בתאונה דרכים. הצוות של נדב מחה"ן צנחנים מאייש את המקום משעות הבוקר, עושה משמרות, מסרב לנטוש את העמדה. המראה של חיילים בכומות אדומות, סיכות צניחה ונעליים חומות כשלרגליהם מונחים נשקיהם - אבלים, הוא מראה קשה. החברה מהצוות, שמונה עכשיו 18 איש בלבד, מעלים זיכרונות. נדב, הרובר של הצוות, המנהיג, הלוחם, החייל ההומני, החקיקי, הזמר, הסטנדראפיסט, נפל. הם מסריבים להאמין. דותן רוטמן, הסמל, מתיישב ליד החיילים שלו. הוא נמצא איתם כבר שנה כך שהריסטגס כיניהם כבר נשבר. "היחידה אבלה, אבל חייבים להמשיך", הוא אומר וטופח על גבו של אחד החיילים. "אסור להפסיק את השגרה". החייל האחרון שנהרג ביחידה היה רס"ן נדב מילוא מקיבוץ שרה אליהו, שנהרג לפני ארבע שנים בהיתקלות חזיתית בלבנון. רוטמן מספר כי בועז, אחיו של נדב מילוא, שהוא גם חבר טוב של אלעד, נתן לו את אחת הכומות של אחיו. את השבת האחרונה נדב אמור היה לבלות בבית משפחת מילוא בשדה אליהו. בסוף הוא נשאר בבית. זו המזכרת האחרונה שהוא השאיר למשפחה.

יועד לתפקיד פיקודי

הצוות של נדב תופס את גזרת כרמי צור. בעיקרון הוא מאבטח את ציר חברון-ירושלים, אחראי על שמירת השקט באזור, עומד במחסר מים, עוצר מבוקשים ויוצא למארבים באזור, כך שהחיכוך היום יומי עם האוכלוסייה הפלסטינית גדול מאוד. נדב, מספרים חבריו, נהג לתת לתושבי האזור את ההרגשה שהחיילים מוצבים במקום לטובתם. "הוא היה מסביר להם שלוריק אבנים זה לא טוב בשבילנו ובשבילם",

נדב אלעד בערב התאונה. ביקש שלא יצלמו אותו • צילום רפרודוקציה: שימי נכטיילר

אומר יחיאל בן-צור, חייל דתי מהצוות. "כשע" צרנו אותם במחסומים", מספר איתן מילר, "נדב היה מסביר להם שעדיף להם להמשיך את שגרת החיים שלהם ולעבור כרגיל ולא להשת"ף תף בהפרות סדר וזריקת אבנים".

כחייל דתי הוא התחבר גם למתנחלים באזור ונהג לארגן לחברה שלו שבתות בכרמי צור. "נדב היה המנהיג של הצוות", אומר יואב ובך צור מוסיף מיד: "נדב היה הרובר שלנו. יש לו יכולת ביטוי מעולה". כבר מתחילת המסלול הוא יועד לתפקיד פיקודי. בן צור נזכר איך כסירונות הסמל עשה לחברה מר"ס מטרופ שכלל ריצת אפור של כמה קילומטרים, והתחילו להיווצר פערים בין החיילים. נדב והסמל סיימו ראשונים את הריצה. אחד החיילים נשאר מאחור והגיע עשר דקות אחרי כולם. הסמל הכהיר לו שהוא יצטרך לעשות את הריצה מחדש או שכולם יעשו אותה יחד איתו. נדב היה הראשון שהציע לרוץ איתו וסוף אחריו את כולם. לאחרונה הוא נשלח לייצג את היחידה בחידון ידיעת הארץ והצלחה להגיע למקום השלישי, בעתיד הוא אמור היה להיות הנציג של חטיבת הצנחנים בחידון.

בכל שבת, מספר בן-צור, הוא היה שר עם החברה שירי סעודה שלישית. בתמונה האחרונה שצולם נדב הוא נראה יושב על המיטה בחדרו במוצב, לבוש בגופיית עבודה כחולה, ומנגן על הגיטרה האקוסטית שלו. התמונה צולמה ערב התאונה. לבן-צור נשארו פילמים במצלמה ולמרות התעקשותו של נדב שלא יצלם אותו, בן-צור צילם.

לנדב היו גם לא מעט ויכוחים עם הצוות שלו, בעיקר על "טחינת" החיילים הצעירים. הוא מחה על כך שהצוות הצעיר שהגיע לקו "מוטנגר" יותר מדי - מתחזקים את המוצב, מנקים את השירותים, אחראים על האוכל, בקיצור, עושים את כל הדברים שלבוגרים נמאס מהם. כל שבת השאיר הצוות הצעיר שלושה חיילים במוצב ונדב טען כי הצוות שלו צריך להתחלק איתם במשימה. בקרוב, אומרות השמועות, שני הצוותים יחלקו ביניהם שבתות. והיה גם הומור שחור. בן צור: "היינו מריצים קטעים, בצחוק. הלוואי שעכשיו יבוא לי כרור בכתף ונקבל כמה חודשים גימלים, גם נצא

ספרי לימוד קונים בתמיר

מקלט 1-800-202-303

פקססו את רשימת ספרי הלימוד בואו לאסוף אותם תוך 24 שעות

תמיר

קניין הדאל-מבשרות

כיכר דניה-בית הכרם

מידרחוב-לונץ 1

כנפי נשרים 22-גבעת שאול

החברים מהצוות בבית משפחה אלעד. מסרבים להאמין • צילום: שימי נכטיילר

מאז רצח רבין, צוות ההווי של בני עקיבא שר עם להקות של תנועות נוער חילוניות. נדב, שהתיידד בתקופה זו עם בני נוער חילונים, הקפיד לשמור איתם על קשר

לה: "בשלב הזה אני לא רוצה שתהיה לי חברה, בחברה צריך להשי קיע ואין לי את הזמן הזה בצבא". לאחר התיכון הוא פנה ללמוד בישיבת הקיבוץ הדתי, מעלה גלבוע, במסלול המשלב שלוש שנות שירות צבאי ושנתיים לימודים תורניים. ראש הישיבה, דוד ביגמן, נזכר שכפעם האחרונה שנדב היה בישיבה הוא התעניין איך אחד הבחורים שהגיע לשם בעקבותיו מסתדר. "נדב זה אכפתיות עצומה", אומר ביגמן. "תמיד התעניין כמה שקורה בישיבה ואיך לעזור לחברים שלו. הוא מאוד

גיבורים וגם נצא עם חופשה גדולה". עדי דרורי, חברת ילדות, מוסיפה: "מגיל קטן הוא היה אומר שהוא ימות בצבא. הוא היה חולם בלילה שהוא ימות בלבנון". איתן: "אתה תמיד חושב על דברים כאלה שיכולים לקרות, אבל לא מכינים אותך לזה נפשית".

אהב ספרות ושירה

בכניסה לבית משפחה אלעד ברחוב ששת הימים בגבעת דמבר, על קיר האבן הירושלמי, תלויה מודעת אבל ובה נכתב קטע משיר של נתן אלתרמן: "יסופר נא היום בהשקט ותבונה על אחינו הנח המעוטף באדירת". נדב, מספרים בני משפחתו, אהב מאוד ספרות ושירה. הוא היה מציע לאחיותיו ולגיסיו ספרי קריאה. שהספיק לקרוא במהלך השירות. "הוא המליץ לי לקרוא את 'מאה שנים של בדידות' כשהיה בצבא", נזכרת תמר, האחות הבכורה. האב דוד מנהל את מרכז הקליטה בית קנדה בתלפיות, והאם רינה מורה לצרפתית. נדב נולד בקנדה בעת שהוריו שהו שם בשליחות. בשנת '86 הגיעה המשפחה לגבעת המבחר. נדב למד בבית הספר הממלכתי-דתי פרדס ברמת אשכול ובתיכון בישיבת נווה שמואל באפרת. כשהיה בכיתה ר' הצטרף לתנועת בני עקיבא ברמת אשכול. "הוא תמיד דיבר על ערכים, עקרונות, אידיאולוגיה", מספרת עינת הופמן, שהיתה מוריתה שלו בכיתה ח'. "הוא נלחם על הדעות שלו. תמיד ידעת שאם אתה צריך משהו, אתה תבקש מנדב והוא אף פעם לא יגיד לא".

בכיתה י"א הלך בעקבות אחיותיו הגדולות, תמר וחוי, והצטרף לצוות ההווי של בני עקיבא. תוך זמן קצר, הפך לאחת הרמויות הבולטות בלהקה. מאז רצח רבין, הצוות שר עם להקות של תנועות נוער חילוניות, הנוער העובד והלומד והצופים. נדב, שהתיידד בתקופה זו עם בני נוער חילונים, הקפיד לשמור איתם על קשר. במסיבות הסיום של הצוות הוא כבר שירת בצבא והודיע לכולם שלא יוכל להשתתף במסיבה. בדיקה האחרונה, מספרים חברים מהצוות, הוא הגיה, מאובק ומלוכלך, במדי צבא, והשתתף בהופעה האחרונה של הצוות.

הבריו הרבים של נדב אינם מצליחים לשכוח את תווי פניו הנאות וצחוקו המתגלגל. אחת הכנות שהגיעה לשבעה סיפרה כי נדב נערץ על כל בנות ירושלים. היו לו הרבה ידידות, אך לא חברה קבועה. כשאמו העזה להעלות את הנושא, הוא היה משיב

תקרית או פיגוע

המשטרה הצבאית חוקרת כעת אם מדובר בפיגוע לאומני או בתאונת דרכים. להורים זה לא משנה: "נדב נפל ולא יחזור"

נדב אלעד נהרג ביום שלישי בשבוע שעבר בעת שאבטח ג'יפ סופה צבאי שנסע לכיוון גבעת החורסינה. כשהגיע לצומת בית הנון, סמוך לחברון, התנגש בג'יפ סובארו נהוג ביד פלסטיני, שמאוחר יותר התברר כי היה גנוב. הנהג ואדם נוסף שהיה ברכב נמלטו מהמקום. נדב וחברו, דביר גרינוולד, שלא היו חגורים ולא חבשו קסדות, נחתמו לנהלים שהיו מקובלים בתקופה האחרונה, נזרקו מהפנת העליון של הג'יפ החוצה. נדב נפל על סלע ונהרג במקום, חברו דביר גרינוולד נחת על קרקע ישרה ונפצע באורח בינוני. במצ"ח חוקרים כעת אם מדובר בפיגוע על רקע לאומני או בתאונת דרכים. "לנו זה לא משנה כהוא זה אם זה פיגוע או תאונה", אומר האב דוד. "נדב נפל ולא יחזור".

ותכנה ותהיה בצער עמוק, אבל בסופו של דבר תרים את הראש ותלך קדימה, כמו שנבד היה רוצה". בעיתונים כמעט לא נכתב דבר על התאונה. ביום רביעי פורסם כי "צעיר ישראלי נהרג בתאונה", כיוון שעדיין לא איתרו את האב ברוסיה, ומאוחר יותר, כשניתן היה לפרסם פרטים, אירע הפיגוע במסערת סבארו בעיר, שהסית את מירב תשומת הלב התקשורתית. בהלווייתו של נדב, שהתקיימה ביום חמישי שעבר, לאחר הפיגוע, השתתפו רבים. את אהבתו הגדולה לארץ ניסתה המשפחה להנציח במסע ההלוויה, שהחל בתצפית עורר ברמת אשכול, עבר דרך ביתו ודרך סניף בני עקיבא ברמת אשכול, והסתיים בהר הרצל.

נדב אלעד. הומור שחור • צילום ופרודוקציה: שימי נכטיילר

בישיבה הכיר נדב את בועז, אחיו של נדב מילוא ז"ל, משדה אליהו. האמהות של השניים הכירו בצרפת ומאז שנפגשו הבנים, הן בקשר הדוק. "היום יש תחושה של שותפות גורל", אומרת אמו של נדב

התחבר לקו החינוכי של הישיבה. אהבת תורה יתר עם פתיחות ונכיר נות לשמוע דברים אחרים. להקשיב לכל אדם כאשר הוא אדם". בישיבה הכיר נדב את בועז, אחיו של נדב מילוא ז"ל משרה אליהו, וחלק עימו חדר. עם הזמן הפך לבן בית במשפחה מילוא. האמהות של השניים הכירו בצרפת, ומאז שהבנים נפגשו הן נביצ אות בקשר הדוק. "היום יש תחושה של שותפות גורל", אומרת רינה בכאב.

את האווירה של חיל הצנחנים הוא ספג בבית. אביו היה צנחן, ומחלוו חדרו הוא יכול היה להשקיף מרי יום על מעוזה של חשיבת הצנחנים, גבעת התחמושת. לאחר שעבר את הגיוש לצנחנים הוא נבחר לשרת בחה"ן והפך לגאווה המשפחה, אולם כשהיה לו קשה, הוא לא היסס לשתף את משפחתו. "הוא היה מאוד גלוי", מספר הגיס, אבינועם. "הוא היה אומר איפה קשה לו, והוא דיבר על זה כרי להשתפר".

חבר טוב של נדב, סמל אופיר קיט, מפלוגות ההנדסה של גבעתי, נהרג לפני ארבעה חודשים ברצועת עזה לאחר שמחבל מתאבד העמיד פנים כי הגיף שבו נהג נתקע בחול. אופיר וחיל נוסף, סמל אביב איוק, שהגיעו למקום, נהרגו ממטען שהפעיל המחבל המתאבד ובזכותם נמנע פיגוע תופת קטלני הרבה יותר.

מחיר העצמאות בארץ ישראל

הבשורה המרה על מותו של נדב תפסה את ההורים במקומות שונים. רינה היתה ביום שלישי בבית. בשעה 18:00 היא שמעה ברדיו דיווח על תאונה שאירעה בגורה שבה משרת בנה. "זה הקפיץ אותי", היא משחזרת. "שמעתי שמישהו נפגע קשה ולרגע רציתי להרים טלפון אך נמנעתי. תמיד העדפתי את השיחות שנדב יום. ברגע שהוא היה יכול, הוא היה מצלצל". בשעה 20:00 דפקו בדלת. רינה הבינה מיד כי אירע אסון, ופקדה על הבן הצעירה רות ללכת לחדרה. כשפתחה את הדלת, מסרו לה ארבעה קצינים את הבשורה. דוד היה באותו זמן ברוסיה, בשליחות קצרה, מטעם הסוכנות היהודית. שליח הסוכנות היהודית במקום הודיע לו על האסון. דוד לא הסכים שהצוות יפסיק את השליחות ומינה במקומו את סגנית מנהלת הסיעוד בהרסה. בהדף לארץ עברו עליו מחשבות רבות. "חשבתי על נדב ועל המחיר האישי שהמשפחה משלמת על העצמאות שלנו בארץ ישראל", הוא אומר בכאב עצור. "הייתי בטוח שהמשפחה שלנו, שהיא מאוד מלוכדת, תכאב

מידע רדיו וטלוויזיה

271238

תוכנית: זיקוקים של אדיר

תאריך: 10/08/2001

שעה: 09:20:00

רשת: ערוץ 7

כותרת: מותו של סמל ראשון בצנחנים נדב אלעד

אדיר זיק : אחד החיילים שנהרג השבוע סמל ראשון בצנחנים נדב אלעד. איש צעיר מפליא, גבר צעיר גבוה וחסון עם עיניים אפורות כחולות ומבט של שמחה ואהבה. אוהב אנשים, אוהב יהודים, אוהב את השם ותורתו. הוא גדל בבית הכנסת בגבעת המבתר, בית כנסת משותף לכל עדות ישראל כפי שהיתה משפחתו, איחוד של גרמניה, צרפת, מרוקו וישראל. הוא היה שליח ציבור, מי שהניגון שלו הוא שילוב של הקול ושל הלב. אלעד הלך בעקבות אביו דוד והצטרף לצנחנים, התעתד ללכת לקורס קצינים. בשיבה התיכונית באפרת ובישיבה הגבוהה במעלה גלבוע היה מבין המובילים והבולטים, גם ביראת שמיים גם בלימודים, גם בעיון המיוחד בספריה וגם בצוות הווי של בני עקיבא. הוא גדל עם שני בני יכין ובוועד, והיה מבאי ביתנו. אוי כמה אהבנו לראות אותו אצלנו, בחור אצילי, נסיך כפי שכינוהו אחיותיו. רק מאה מטרים

מידע רדיו וטלוויזיה

מפרידים בין בתינו והחברות בין דור ההורים עברה גם לדור הבנים.

אינני יודע איך מדברים על נדב אלעד בלשון עבר כשהחיוך הנהדר שלו והחום האנושי שקרן ממנו ניצב מול העיניים כאילו לא קרה אתמול.

לקראת סיום המסלול בצנחנים הוא מתלבט, האם ללכת ישירות לקורס קצינים או לחזור לישיבה לארבעה חודשים ולמלא את מצבריו הנפשיים תורה ואהבה. ואנו בני המשפחות של קהילת גבעת המבתר מסתובבים בלב שבור ועיניים דומעות, ואיננו יודעים את נפשנו. דוד ודינה אלעד ההורים, האחיות תמר, חווי ורות, הם מעודדים את הגיסים, הסבים, הדודים, את המשפחה ואת חברי הקהילה. הם מחזקים את מאות בני חברי "בני עקיבא" ואת מאות הצנחנים המציפים את הבית. האמונה ב- השם ובתורתו, אהבת השם, אהבת העם היהודי בכל מקום כפי שזה בא לידי ביטוי כל כך חזק במשפחת אלעד, אהבת המדינה והנכונות למסור את הנפש עליה. אלה הם מקורות הכוח המופלאים של משפחת אלעד, ולמעשה של כולנו, הציבור שאיתם שבוכה את נפילתו של נדב אלעד, בן מופלא לדור צעיר של יהודים שגדלים לפלא בארצנו מולדתנו, דור שכמוהו לא ראינו מאות בשנים. נדב אלעד, אחד הבולטים והמובילים בדור צעיר זה, נפל השבוע בחברון. וזה רק סיפור אחד מעשרות הסיפורים

המרכז למידע תקשורתי בע"מ-קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center - Press Clippings

ת

IFAT <http://www.ifat.com>

גיד המידע הגדול בישראל

TEL-AVIV, 96-98 Derech Petah-Tikva St

טל: 03-5635050, פקס: 03-5617166

י-אביב, דרך פתח-תקוה 96-98 67138

מידע רדיו וטלוויזיה

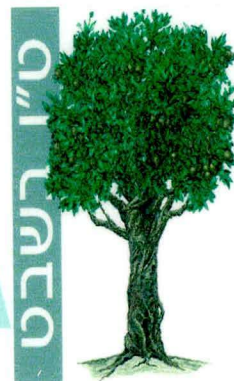
של צעירים ומבוגרים, של אמהות וילדיהם, של משפחות שלמות
שנרצחו, של תינוקות ועוללים שנרצחו ונטבחו השבוע בידי בני
עוולה ערביים במלחמה הארוכה והקשה והמתמשכת זה מאה שנה
על זכותם של יהודים לחיות בשקט בארץ אבותיהם, ארץ אשר
נשבע השם לאבותינו. ארץ שעליה אומרים כי ה" אלוהיך מביאך
אל ארץ טובה, ארץ נחלי מים, מעיינות ותהומות יוצאים בבקעה
ובהר. ארץ חיטה ושעורה וגפן ותאנה ורימון, ארץ זית שמן ודבש.
ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם, לא תחסר כל בה. ארץ
אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצוב נחושת. ואכלת ושבעת ובירכת
את ה" אלוהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך.

International Federation of
Press Bureaus

271238
עמוד 3 מתוך 3

לזכרו של החייל נדב אלעד

הינך מוזמן להצטרף אלינו לטקס נטיעות בעין לבן, לקראת ט"ו בשבט, לזכרו של החייל נדב אלעד ז"ל, לוחם בפלחה"ן צנחנים, שנפל בפעילות מבצעית בחברון ביח' מנחם אב תשס"א.

הטקס ייערך במעמד ראש עיריית ירושלים, מר אהוד אולמרט.

הנטיעות יתקיימו בעז"ה בי"ד שבט תשס"ב 27/1/02 בשעה 11:00 בעין לבן.

הנטיעות מתקיימות בשיתוף אנשי רשות הטבע והגנים הלאומיים, הקרן הקיימת לישראל, עיריית ירושלים והסוכנות היהודית. ישתתפו בהן עולים חדשים ממרכז הקליטה בית-קנדה, ירושלים ומאולפן עציון. הצוות של נדב בפלחה"ן צנחנים, חבריו ומוקירי זכרו.

וכן, אישי ציבור שונים ובתוכם אנשים מרכזיים מעיריית ירושלים, מרשות הטבע והגנים הלאומיים, מקרן הקיימת לישראל ומהסוכנות היהודית.

נשמח לראותך.

בברכת,
"ונטעתים על אדמתם"

יהודה שרף

מנהל מרחב ירושלים והמרכז

הערה: עין לבן ממוקם כקילומטר וחצי מערבית מגן החיות התנכ"י החדש במלחה, מתחת לגבעת משואה. שביל עפר עביר למכוניות פרטיות יוצא מהחניון הדרומי של גן החיות לכיוון המעיין, על הגדה הצפונית של נחל רפאים.

גן לאומי נחל רפאים

ניין לבן

טו בשבט תשס"ב

זאת לתעודה כי

לקח/ה חלק בנטיעת בוסתן

לזכרו של נדב אלעד ז"ל, שנפל בפעילות מבצעית בחברון בעת שירותו הצבאי.

בטקס הונחה אבן פינה לפיתוח משותף של גן לאומי נחל רפאים
לרווחת תושבי ירושלים וסביבתה.

על החתום

עיריית ירושלים

משפחת אלעד

קצין קיסת לישראל

קריית מנחם

"ברוך הוא לה' אשר לא עזב חסדו

את החיים ואת המתים" (רות ב, כ)

שיעורים לזכר נדב אלעד

במהלך השנה הראשונה לנפילתו של נדב, נקיים מידי חודש בחודשו במוצאי-שבת מברכין, שיעור לזכרו. השיעורים ינתנו על-ידי מוריו ומוקירי-זכרו, ויתקיימו בבית-הכנסת בגבעת-המבתר (רחוב מפרץ שלמה 10, ירושלים).

שיעור זה מוקדש גם לזכרו של רב-סרן אסף אסולין, מפקדו של נדב (מפקד פלחה"ן צנחנים לשעבר), שנפל בחודש האחרון בלחימה של היחידה בקסבה בשכם.

השיעור השמיני יתקיים במוצאי-שבת פרשת במדבר, אור ל-א' בסיון תשס"ב (11/5/02), בשעה 21:00. השיעור ינתן על-ידי הסופר מאיר שלו, בנושא: קריאה ספרותית במגילת רות. הציבור מתבקש להביא ספרי תנ"ך.

נתכנס

משפחה, ידידים וחברים

"לית אתר פנוי מניה

ובמקום שאדם – שם כבודו יתברך מצוי" (הבעש"ט)

שיעורים לזכר נדב אלעד

במהלך השנה הראשונה לנפילתו של נדב, נקיים מידי חודש בחודשו במוצאי-שבת מברכין, שיעור לזכרו. השיעורים ינתנו על-ידי מוריו ומוקירי-זכרו, ויתקיימו בבית-הכנסת בגבעת-המבתר (רחוב מפרץ שלמה 10, ירושלים).

השיעור הרביעי יתקיים במוצאי-שבת פרשת וארא, אור לכ"ט בטבת תשס"ב (12/1/2002), בשעה 20:00.

השיעור ינתן על-ידי פרופ' עמנואל אטקס, בנושא: "האם היה ר' ישראל בעל-שם טוב מייסד החסידות?".

נאסף

משפחה, ידידים וחברים

"ויבאו כל איש אשר נשאו לבו

וכל אשר נדבה רוחו אתו" (שמות ל"ה כ"א)

שיעורים לזכר נדב אלעד

במהלך השנה הראשונה לנפילתו של נדב, נקיים מידי חודש בחודשו במוצאי-שבת מברכין, שיעור לזכרו. השיעורים ינתנו על-ידי מוריו ומוקירי-זכרו, ויתקיימו בבית-הכנסת בגבעת-המבתר (רחוב מפרץ שלמה 10, ירושלים).

השיעור השישי יתקיים במוצאי-שבת פרשת ויקהל-פקודי, אור לכ"ו באדר תשס"ב (9/3/02), בשעה 20:00.

השיעור ינתן על-ידי פרופ' יוסי הקר, בנושא: קידוש ה' במסורת יהודי ספרד - בהלכה, בהגות ובמציאות.

נתכנס

משפחה, ידידים וחברים

"בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ" (בראשית א, א)

**לימוד ליל הושענא רבא
לזכר נדב אלעד**

הלימוד יתקיים אי"ה ביום חמישי, אור לכא' בתשרי התשס"ג (26.9.2002), בבית-הכנסת
בגבעת המבשר, רח' מפרץ שלמה 10, ירושלים.

שעה 21:00 – שיעורה של ד"ר ורד נעם
"בין חוויה דתית להקפדה הלכתית".

שעה 22:30 – שיעורו של הרב בני לאו
"אנא מפניך אברח" – עמידתו של האדם לפני האלקים.

לימוד בחברותות ושיעורים במהלך הלילה ינתנו בבית – הכנסת, על ידי רבני ישיבת השילוב
בקיבוץ מעלה גלבוע (ישיבתו של נדב).

טיול לעין לבן ב"דרך נדב"

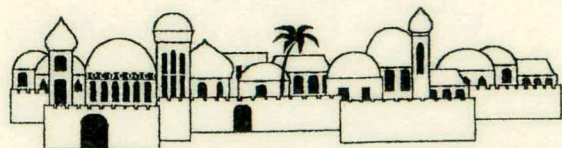
הטיול יתקיים אי"ה ביום שישי, כח' בתשרי התשס"ג (4.10.2002) בשעה 10:00.
נפגשים בעין לבן.
הטיול מיועד למשפחות ובודדים בכל הגילאים.
יחידתו של נדב, פלחה"ן צנחנים, תקיים בשעה זו מירוץ ניווט לעין לבן. המעוניינים יצטרפו
למירוץ המתחיל ביד קנדי.
הגישה לעין לבן מ"דרך נדב", המתחילה בסוף מגרש החניה של גן החיות התנכ"י בירושלים.
(אורך הדרך עד למעין קילומטר וחצי).

ערב שירה – שרים לנדב

ערב השירה יתקיים אי"ה במוצש"ק פרשת בראשית, אור לל' בתשרי התשס"ג (5.10.2002)
יום הולדתו של נדב, בשעה 20:30.
הערב יתקיים ב"משכן זבולון" רח' הפסגה 12 (מול ישיבת נתיב מאיר) בית וגן, ירושלים.

שנה טובה

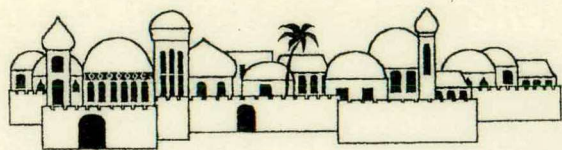
מאחלת משפחת אלעד

חנוכת בית הכנסת ע"ש נדב אלעד ז"ל

"...הנה ימים באים נאם ה'
ושבתי את - שבות עמי ישראל
ובנו ערים ושמות וישבו ונטעו
כרמים ושתו את יינם ועשו גנות
ואכלו את -פריהם ונטעתים על
אדמתם ולא ינטשו עוד מעל אדמתם..."

עמוס ט' יג'

מרכז קליטה בית-קנדה

ירושלים

רח' דוד רזיאל 27, תלפ"ז

טלפון: 02-6734201/2

תחבורה ציבורית קו 8

"ושבו בנים לגבולם"

חנוכת בית-הכנסת לזכרו של החייל נדב אלעד

הנך מוזמן לחנוכת בית-הכנסת במרכז-
הקליטה בית קנדה, ירושלים.
לזכרו של החייל נדב אלעד, לוחם
בפלחה"ן צנחנים, שנפל בפעילות מבצעית
בחברון בי"ח מנחם אב תשס"א.

חנוכת בית-הכנסת תתקיים
בר"ח ניסן תשס"ב 14/3/02 בשעה 16:00
במרכז הקליטה בית קנדה.
רח' דוד רזיאל 27 תלפ"ז, ירושלים

במעמד ראשי הסוכנות היהודית, אישי
ציבור, חבריו ומוקירי זכרו של נדב.

נשמח לראותך,

בברכה

דוד אלעד

28/3/02
מנהל מרכז הקליטה

לפרטים ולאישור השתתפות
טל': 02-6734201/2